

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 4144-01-24 מתן אירוס נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ

תיק חיצוני:

לפני **כב' הרשמת הבכירה לימור נסים – לב**
תובעת **עמית מתן אירוס**
נגד
נתבעת **הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ**

פסק דין

כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז – 1976, פסק הדין יהיה מנומק בצורה תמציתית ויתייחס לטענות העיקריות של הצדדים בלבד.

בפני תביעה כספית בסך של 29,679 ₪ בגין הפסקת מנוי חברות בחדר כושר של התובעת על ידי הנתבעת וכן בגין משלוח הודעות פרסומת (להלן: "ספאם ו/או הודעות") למכשיר הטלפון הנייד של התובעת בניגוד להוראת סעיף 30 לחוק הבזק (תקשורת ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

על פי הנטען בכתב התביעה, התובעת לקוחה וותיקה של הנתבעת קיבלה ביום 2.11.23 הודעה לטלפון הנייד כי מאחר וטרם חתמה על חוזה המנוי למועדון הכושר למרות שנתבקשה מספר פעמים וסירבה בוטל המנוי באופן חד צדדי ולא תתאפשר יותר כניסתה למועדון הכושר לאלתר. לטענת התובעת, הודעה זו נשלחה אליה עת שהתה לצד אביה בבית החולים בשעותיו האחרונות וגם לאחר שהשיבה להודעה זו היא מצויה בשעות קשות לצד אביה, השיב לה מנהל הנתבעת כי ההחלטה על ביטול מנויה עומדת על כנה.

לטענת התובעת החוזה נחתם על ידה תוך כדי הסתייגות בכתב יד בנוגע לסעיף המתיר לנתבעת לחייב את כרטיס האשראי שלה מכוח הסכמתה על חוזה ההתקשרות. טענה, כי הסתייגותה זו הינה לנוכח ניסיון העבר בו מצאה בדיעבד חיובים שבוצעו על ידי הנתבעת בכרטיס האשראי שלה שלא צורך. זאת ועוד טענה כי הנתבעת הותירה את כל מספר כרטיס האשראי שלה גלוי בחוזה ללא שום אבטחה או הצפנה.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 24-01-4144 מתן אירוס נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ

תיק חיצוני:

עוד טענה כי ביום 23.5.23 חתמה על חוזה ההתקשרות ומסרה אותו לנציגת הקבלה של הנתבעת. לראייה לכך, הפנתה את בית המשפט לכך כי באותו מועד שלחה את ההסכם חתום לעצמה.

באשר להודעות הספאם, צורפו 17 הודעות לכתב התביעה, טענה כי הן נשלחו על אף שלא נתנה אישור לקבלת הודעות ספאם לא בחוזה של בנה ולא בחוזה שלה עליו חתמה ביום 23.5.23) נספח א לכתב התביעה). יתרה מכך, טענה ביום 20.11.263 השיבה להודעת הספאם, למספר שצויין בהודעה, כי מבקשת שיסירו אותה מרשימת התפוצה אולם ללא הועיל. הודעות ספאם המשיכו להישלח אליה אף גם לאחר הגשת כתב התביעה.

מנגד, טוענת הנתבעת כי חוזה ההתקשרות מעולם לא נחתם והובא לידי הנתבעת. לטענתה לו היה כך הדבר לא היתה פונה בפניות חוזרות ונשנות, במשך כחצי שנה, לתובעת בבקשה לחתום על חוזה ההתקשרות. הנתבעת טוענת כי הדרישה לחתימה על חוזה ההתקשרות הינה מהותית מאחר ובחוזה מפורטים תנאי ההתקשרות בין הצדדים, אפשרויות ביטול, תקנות, והן ביטוחית. בפועל התובעת, אשר שילמה את מלוא דמי המנוי, עשתה שימוש במתקני המועדון כאשר תנאי החוזה הוזנו במחשב הנתבעת אך לא היה חוזה חתום כנדרש. עוד נטען כי התובעת לא התנהגה בכבוד ובשפה מכובדת לצוות המועדון.

בדיון שהתקיים ביום 6.10.24 חזרו הצדדים על טענותיהם שבכתבי הטענות. התובעת הדגישה את מפת הנפש שחשה מביטול המנוי שלה באופן חד צדדי ומהיחס המזלזל ומשפיל שחשה. מנגד, נציג הנתבעת עמד על הטענה כי החוזה החתום מעולם לא הגיע לידי הנתבעת כפי שנטען על ידי התובעת וכי במשך זמן רב נאלצו נציגי הנתבעת לפנות לתובעת בבקשה כי תחתום על חוזה ההתקשרות.

התובעת שבה והסבירה כי ההתעכבות בחתימה על חוזה ההתקשרות היה סביב הסעיף המתיר לנתבעת לחייב את האשראי שלה מכוח הסכמתה וחתימתה על ההסכם דבר לא התנגדה לנוכח ניסיון העבר כמפורט לעיל.

לעניין הודעות הספאם טען נציג הנתבעת כי בהסכם הראשוני עליו חתומה התובעת, בקשה למנוי מיום 31.1.20 ועד 31.1.25 (שצורף לכתב ההגנה) נתנה התובעת הסכמתה בכתב לקבלת הודעות בדבר פרסום. באשר לטענתה כי השיבה להודעה שקיבלה בבקשה להסרתה מרשימת התפוצה טען כי היה עליה להשיב לאותו מספר את המילה "הסר" כפי שהוסבר בהודעה ששלחה אליה אולם התובעת שלחה הודעה " האם תוכלו להסיר אותי מרשימת התפוצה". נציג הנתבעת הסביר כי המדובר במערכת ממוחשבת שאינה קולטת הודעת מלל כפי ששלחה התובעת למעט המילה "הסר".

באשר להודעות שהתקבלו עבור המנוי של בנה של התובעת הסכים נציג הנתבעת כי לא ניתנה הסכמה לקבלת הודעות פרסום וככל שהתובעת קיבלת לטלפון הנייד שלה (מספר הטלפון של התובעת נרשם

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 24-01-4144 מתן אירוס נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ

תיק חיצוני:

במנוי של בנה) היא תפוצה על כך. טען כי במידה ונשלחו שתי הודעות זהות אחת אחרי השני לתובעת הרי שהודעה אחת הינה בשל המנוי של התובעת והודעה השנייה בשל המנוי של בנה.

ניסיונות בית המשפט להביא לסיום המחלוקת בין הצדדים באמצעות פשרה לא צלחו מאחר וכל צד נבצר בעקשנות בעמדתו.

יצויין כי ביום 7.10.24 הגישה התובעת מסמך בו מפרטת טענותיה ואף הציעה להיבדק בפולגרף לעניין טענתה כי מסרה ביום 23.5.23 את חוזה ההתקשרות חתום לנציגת הנתבעת. בית משפט בהחלטה באותו היום הדגיש כי התובעת רשאית לפנות לנתבעת בהצעתה זו וכי יעדכנו את בית המשפט עד ליום 8.10.24. לא הוגש כל עדכון מטעם הצדדים לעניין זה.

האם חוזה ההתקשרות מיום 23.5.23 נמסר לנתבעת?

הגם נכון שעסקינן בתביעות קטנות, בהן בית המשפט מגמיש את הדרישות הקבועות בחוק, הרי שעדיין חלה על התובע חובה להוכיח את תביעתו, וזאת בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה".

הנטל החל על התובע הינו להוכיח העובדות המשמשות בסיס לתביעתו- משמע את האירוע, את האחריות הנובעת מאותן עובדות, את הנזק אשר אירע לו כפועל יוצא מכך וקשר סיבתי בין הנזק לבין האירוע.

בהקשר לנטל השכנוע נקבע מפורשות בפסיקה כי :

"...נטל השכנוע הוא נטל ראייתי מהותי שהוא חלק מדיני הראיות. נטל זה הוא הנטל העיקרי המוטל על בעל דין הנדרש להוכיח את העובדות העומדות ביסוד טענותיו. אי עמידה בנטל זה משמעותה דחיית תביעתו של מי שהנטל מוטל עליו" (ראו: רע"א 3646/98 כ.ו.ע. לבניין נ' מנהל מע"מ, פד"י נז (4) 981).

במשפט האזרחי נטל השכנוע מוטל באופן עקרוני, עם חריגים מסוימים, על התובע, אשר נושא על גבו את החובה להוכיח טענתו בפני בית המשפט ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות. כלומר עליו להוכיח לבית המשפט, באמצעות הבאת ראיות מספיקות, שהתקיימותה של גרסתו למערכת ההתרחשויות סבירה יותר בלפחות 51% מהתקיימותה של גרסת הנתבע.

במקרה אשר בפני המחלוקת הינה עובדתית ולמעשה מדובר "בגרסה מול גרסה".

התובעת – עליה מוטל נטל ההוכחה - לא הציגה ראיות מספקות להוכחת טענתה כי אכן מסרה את החוזה חתום לנציגת הנתבעת. אכן התובעת שלחה לעצמה מייל ביום 23.5.23 לו צורף בקובץ ההסכם החתום, אולם אין בכך די כדי להוות ראיה כי החוזה נמסר לנתבעת שכן ההסכם החתום נשלח אליה ולא גם למייל הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 4144-01-24 מתן אירוס נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ

תיק חיצוני:

ומשלא הורם הנטל כי אכן חוזה ההתקשרות הושב לנתבעת חתום הרי שהנתבעת היתה רשאית על פי הוראות התקנון שלה להפסיק באופן חד צדדי את המנוי של התובעת. יודגש כי אין באמור כדאי ליתן תוקף לאופן שבו הופסק המנוי ולדרך המזלזלת, הנטענת, שחשה התובעת מטעם הנתבעת.

לצד זאת, משהופסק המנוי של התובעת יש להשיב לה את התמורה ששילמה בקיזוז פרק הזמן שנוצל על ידה במסגרת המנוי וכן השבת שווי תקופת הזמן שהמנוי הוקפא.

309 ₪ * 4 חודשים (11.23 - 29.2.24) = 1236 ₪ בצירוף סך של 339 ש"ח בגין התקופה בה המנוי של התובע הוקפא בצירוף 624 ₪ בגין התקופה שהמנוי של בנה הוקפא ובסה"כ 2,199 ₪.

מסכום זה יש לקזז סך של 1,000 ₪ בגין חוב במנוי של בנה של התובעת (שאינו במחלוקת).

אשר על כן, על הנתבעת להשיב לתובעת סכום של 1,199 ₪.

יודגש כי איני סבורה כי יש לגבות מהתובעת דמי ביטול לאחר שהמנוי בוטל על ידי הנתבעת, מה גם שהנתבעת לא טוענת לכך בסעיף 12-13 לכתב ההגנה.

לא למותר לציין כי הנתבעת תסיר מרישומיה את מספר כרטיס האשראי של התובעת.

האם התובעת נתנה הסכמתה לדיוור?

משקבעתי כי לא הורם הנטל להוכיח כי חוזה מיום 23.5.23 נמסר לנתבעת הרי שעל פי ההסכם הראשוני המצורף לכתב ההגנה עולה כי התובעת נתנה הסכמתה לקבלת דבר פרסומת. אישור לקבלת גבר פרסומת לא ניתן בחוזה ההתקשרות של בנה כפי שהוצג בפני בית המשפט דבר אשר לא הוכחש על ידי נציג הנתבעת.

משניתנה הסכמתה של התובעת לקבלת דברי פרסום הרי שהודעות הפרסום שנשלחו אליה נשלחו על בסיס הסכמתה זו.

האם התובעת חזרה בה מהסכמתה לדיוור?

אכן התובעת השיבה למספר שצוין בהודעה על מנת שיסירו אותה מרשימת התפוצה אולם לא עשתה זו בדרך שנתבקשה. היה עליה להשיב "הסר" בלבד, כאמור בהנחיה המפורשת בהודעה, ולא להשיב במלל "נא להסיר אותי מרשימת תפוצה". וראו רת"ק (מחוזי ת"א) 51774-07-20 **המאושר נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**: "כאשר הנתבעת קבעה מנגנון מפורש של הסרה, כמו ע"י פניה לשירות לקוחות של החברה או באמצעות רישום כתובת מייל בלחיצה על הלינק, היה מקום לפעול בדרך זו שהותוותה ע"י הנתבעת באופן מפורש".

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 4144-01-24 מתן אירוס נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ

תיק חיצוני:

הטעם לכך, כפי שהסביר נציג הנתבעת כי המדובר במערכת ממוחשבת שקולטת רק את המילה "הסר" ולכן בקשתה של התובעת לא נקלטה. לפיכך, לא ניתן לקבל את הודעתה זו כחזרה מהסכמתה.

עם זאת, באשר לכל אותן הודעות שקיבלה התובעת לאחר הגשת התביעה כאשר היה ברור לנתבעת כי היא לא מסכימה לקבל הודעות פרסום, סבורני, כי הדין עם התובעת. היה על הנתבעת לפעול להסיר את התובעת מרשימת התפוצה.

האם ההודעות שנשלחו אל התובעת לאחר הגשת התביעה הינן דבר פרסומת?

בפני בית המשפט הונחו 5 הודעות שנשלחו אל התובעת לאחר הגשת התביעה. לאחר שעיינתי בהודעות סבורני כי הודעה מיום 8.1 אינה דבר פרסומת אלא איחולי מזל טוב ליום הולדת. כך גם הודעה מיום 17.1 אינה דבר פרסומת אלא הודעה על הפסקת מים במועדון. 3 הודעות הנותרת הינן בבחינת דבר פרסומת.

גובה הפיצוי לו זכאית התובעת

התובעת עותרת לתשלום 1,000 ₪ בגין כל הודעת דבר פרסומת. בהתאם לחוק התקשורת בית המשפט מוסמך לפסוק פיצוי בגין משלוח הודעת פרסומת, ללא הוכחת נזק, בשיעור שלא יעלה על 1,000 ₪.

לאחר שנתתי דעתי לכך כי דברי הפרסומת נשלחו לתובעת לאחר הגשת כתב התביעה, בהתחשב בכך שהסכם הראשוני נתנה התובעת הסכמה לקבלת דבר פרסומת, מספר ההודעות שנשלחו, ההודעות לא נשאו את המילה "פרסומת" כנדרש בחוק, העובדה שניתן היה להסיר את שמה של התובעת מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, ראיתי לפסוק לתובעת סך של 50 ₪ בגין כל הודעה שהתקבלה לאחר הגשת כתב התביעה ובסה"כ 150 ₪ וכן בגין ההודעה הכפולה שנשלחה ולמעשה מעידה כי אחת מהן נשלחה בגין המנוי של בנה אשר לנוי זה לא ניתנה הסכמה לקבלת דבר פרסומת ובסה"כ 200 ₪.

התובעת עתרה בתביעה הן לסעד כספי והן לצו עשה: השבת המנוי שלה במועדון הנתבעת וכן מתן הוראה לנתבעת להוצאת 2 העתקי קבלות בעבור הסכום ששלמה למנוי בנה. בדיון בבית משפט מסרה כי אינה מבקשת לשוב להתאמן במועדון הנתבעת. באשר למתן הוראה לנתבעת להוצאת 2 העתקי קבלות אין בסמכותו של בית המשפט לתביעות קטנות ליתן סעד מסוג צו עשה.

לפני סיום, בית משפט ער לתחושותיה הקשות של התובעת כפי שהעידה בבית המשפט אך לא תמיד תחושת הצדק הסובייקטיבית מתיישבת עם הדין המהותי ועם דיני הראיות ועל כן תביעתה מתקבלת בחלקה.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 4144-01-24 מתן אירוס נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ

תיק חיצוני:

סוף דבר

לאור כל אמור, הנתבעת תשלם לתובעת סך של 1,399 ₪ כמפורט בפסק הדין וכן סך של 200 ₪ בגין הוצאות ונזק בלתי ממוני.

הסכום האמור ישולם לתובעת בתוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק דין זה, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

1
2
3
4
5
6
7
8

ניתן היום, ו' תשרי תשפ"ה, 08 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

לימור נסים-לב, רשמת בכירה

9
10